

اثر زهر زنبور عسل بر درمان سندروم تخدان پلی کیستیک از رابطه تأثیر بر میزان فاکتور بافتی TNF α در مدل رت نژاد ویستار

محمد نبیونی^۱، سیما نصری^۲، فریده پویان منش^{*}، زهرا نظری^۱

^۱ گروه زیست‌شناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران، ^۲ گروه زیست‌شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۴/۱۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۶/۱۵

چکیده

زمینه و هدف: سندروم تخدان پلی کیستیک نارسایی اندوکرینی است که موجب عدم تخمک‌گذاری می‌شود. فاکتور نکروتیک توموری (TNF α) در تنظیم فعالیت طبیعی تخدان مؤثر است. میزان بالای TNF α سبب پیشبرد سندروم تخدان پلی کیستیک می‌شود. در این مطالعه اثر زهر زنبور عسل بر TNF α و علامت‌های سندروم تخدان پلی کیستیک بررسی شد.

روش بررسی: در این مطالعه تجربی تعداد ۶۰ سررت ماده ویستار به سه گروه مساوی کنترل، شم و تجربی تقسیم شدند. جهت القاء سندروم تخدان پلی کیستیک به گروه تجربی استرایبول والرات تزریق شد. رت‌های القاء شده به سندروم به دو گروه شاهد و تیمار شده با زهر زنبور عسل تقسیم شدند. گروه تیمار به مدت ۱۰ روز متوالی میزان ۰/۲ میلی‌گرم زهر زنبور عسل دریافت کردند. سرم و بافت تخدانی هر چهار گروه برای مقایسه هیستولوژیک و تغییرات سطح قند خون جمع‌آوری شدند. داده‌ها با آزمون آماری آنالیز واریانس یک طرفه تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: افزایش قابل توجهی در وزن تخدان گروه تجربی نسبت به کنترل مشاهده شد (به ترتیب ۲۲ و ۱۳/۵ میلی‌گرم)، در حالی که در گروه تحت درمان با زهر زنبور عسل میزان آن کاهش یافت (۱۵/۵ میلی‌گرم). سطح قندخون در گروه تجربی ۲۵۶/۵ در گروه کنترل ۱۳۸ و در گروه تحت درمان ۱۵۸ میلی‌گرم بود. ضخامت لایه تکای فولیکول آنترال در گروه تیمار شده کاهش قابل توجهی را در مقایسه با گروه شاهد نشان داد (به ترتیب ۱۱۰ و ۱۵۰ میکرومتر). نتایج ایمونو‌هیستوشیمی افزایش میزان فاکتور TNF α در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل را نشان داد، در حالی که میزان آن در نمونه‌های تیمار شده با زهر زنبور عسل کاهش یافت.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که اثر مفید زهر زنبور عسل بر سندروم تخدان پلی کیستیک ممکن است به دلیل اثر مهاری آن بر روی فاکتور TNF α باشد.

واژه‌های کلیدی: سندروم تخدان پلی کیستیک، زهر زنبور عسل، فاکتور نکروتیک توموری، ایمونو‌هیستوشیمی

مقدمه

سیکل سلولی سلول‌های تکا داخلی و تکثیر این سلول‌ها می‌شود^{(۸) و (۷)}. بیان بالای TNF α در رت علاوه بر القای آپوپتوز در سلول‌های گرانولوزای فولیکول‌های آنترال و همچنین تحريك فعالیت میتوتیک سلول‌های تک بینابینی و افزایش تعداد سلول‌های استروئیدوژنیک سبب پیشبرد سندروم تخدمان پلی‌کیستیک می‌گردد^(۱۰ و ۹). از این رو در زنان دارای بیماری سندروم تخدمان پلی‌کیستیک ضخامت لایه گرانولوزا کاهش و ضخامت غلاف فولیکولی (لایه تکا) افزایش می‌یابد. همچنین ثابت شده است که بیان بالای این فاکتور در بافت چربی انسان و جوندگان سبب مقاومت به انسولین و افزایش میزان قند خون می‌شود^(۷).

در درمان سندروم پلی‌کیستیک از سه نوع درمان شامل؛ درمان پرمومی که شامل استفاده از داروها و برداشت موهای غیرطبیعی است استفاده می‌کند. درمان نازایی شامل؛ استفاده از داروهایی مثل کلوفین، متفورفین، دگزاماتازون، که هر کدام از این داروها عوارضی را با خود به همراه دارند. درمان عمومی شامل کاهش وزن است. این روش تا حدودی می‌تواند جلوی پیشرفت این سندروم را بگیرد، ولی درمان قطعی نمی‌باشد.

زهر زنبور عسل^(۲) محتوی تنوعی از پپتیدها (ملیتین، آپامین، آدولاپین و پپتید دگرانوله کننده

سندروم تخدمان پلی‌کیستیک^(۱) اختلال سیستم تولید مثلی و نارسایی اندوکرینی است که با رشد سریع اولیه فولیکولی و عدم ایجاد فولیکول غالبه، هایپر اندرودژنیسم، افزایش آنژیوژن، افزایش مقاومت به انسولین، افزایش نسبت LH به FSH و متعاقباً عدم تخمگذاری همراه است^(۱۰ و ۱). علایم این سندروم شامل پرمومی (هیرسوتیسم)، آکنه، اختلالات قاعدگی، دیابت، چاقی، فشارخون بالا، ریزش مو و نازایی می‌باشد^(۴ و ۳). در سندروم تخدمان پلی‌کیستیک فولیکول‌های تخدانی فقط تا مرحله‌ی آنترال میانی پیش می‌روند و پس از آن روند بلوغ متوقف شده و با آپوپتوزیک شدن سلول‌های گرانولوزا، فولیکول‌ها دچار آتروزی و فولیکول‌های کیستیک و آتریک را تشکیل می‌دهند. در این بیماری میزان پیش‌سازهای استروژن یعنی تستوسترون و اندرودستنديون به طور چشمگیری افزایش می‌یابند^(۶ و ۵). افزایش مقاومت به انسولین در این بیماری دیده شده است که خود انسولین باعث افزایش غیر طبیعی آندرودژن می‌شود^(۲).

TNF α یک فاکتور نکروتیک است که در تنظیم فعالیت طبیعی تخدمان در مرحله‌ی رشد فولیکولی و زرده‌ای نقش به سزاگی دارد. این فاکتور در اووسیت، سلول‌های گرانولوزای سالم و آتریک، و به صورت موضعی به وسیله سلول‌های گرانولوزا - لوتنینی که در تشکیل غلاف فولیکولی (تک) نقش دارد، بیان می‌شود، چنانچه سبب گذار از G0 به G1 در

1-Polycystic Ovary Syndrome (PCOS)
2- Honey Bee Venom (HBV)

روش بررسی

این مطالعه تجربی در سال ۱۳۹۰ در آزمایشگاه تحقیقاتی سلولی- تکوینی دانشگاه خوارزمی انجام شد. پروتکل این تحقیق بر اساس قوانین بین‌المللی در مورد حیوانات آزمایشگاهی انجام شد و در کمیته اخلاق دانشگاه به تصویب رسید.

در مطالعه از ۶۰ سر رت نژاد ویستار ماده با وزن ۲۰ ± ۲۰ گرم استفاده شد. بر اساس مشاهده اسپیر واژینال رت‌هایی انتخاب شدند که دارای ۲-۳ دوره استروس منظم بوده و در مرحله‌ی استروس سیکل تولید مثلی خود قرار دارند. رت‌ها در ابتدا به صورت تصادفی به سه گروه مساوی کنترل، تجربی و شم تقسیم شدند. جهت القاء سندروم در رت‌های گروه تجربی، به آنها استرادیول ولرات (۲ میلی‌گرم بر ۱۰۰ گرم وزن بدن) به صورت درون ماهیچه‌ای تزریق شد. به رت‌های گروه شم به همان میزان روغن کنجد به عنوان حلال استرادیول تزریق شد. رت‌های گروه کنترل هیچ ماده‌ای دریافت نکردند.

گروه شم و تجربی به مدت ۶۰ روز پس از تزریق روغن کنجد و استرادیول والرات تحت بررسی‌های اسپیر واژینال قرار گرفتند، تا نامنظم شدن سیکل استروس و وقوع فاز اسپیر واژینال شاخی پایدار که یکی از علایم وجود کیست‌های فولیکولی در تخدمان است، بررسی و مشاهده شود. به منظور تأیید القای سندروم تخدمان پلی کیستیک، در گروه شم و تجربی القاء شده با استرادیول ولرات،

mast cell بیولوژیکی (هیستامین و اپی‌نفرین) بوده و همچنین اثرات ضد دردی، ضد التهابی و ضدسرطانی را نشان داده است (۱۲). ملیتین عنصر فعال اصلی زهر زنبور عسل است که دارای خواص ضد التهابی و ضد آرتربیت بوده و همچنین اثرات سیتو توکسیتی علیه سلول‌های سرطانی ناشی از آنزیم فسفولیپاز A2 موجود در زهر را تقویت می‌نماید (۱۳ و ۱۴). یافته‌های اخیر نشان داده‌اند که زهر زنبور در پیشرفت تکوین فولیکول‌های تخدمان در محیط *in vivo*، مؤثر است (۱۵-۱۷). در این بررسی اثرات استرادیول والرات (به عنوان یک ماده القاء کننده سندروم تخدمان پلی‌کیستیک) در ایجاد علایم هیستوتکنیک سندروم تخدمان پلی کیستیک مانند وزن تخدمان، ضخامت لایه‌های غلاف فولیکولی، تعداد جسم زرد و علایم متابولیک آن مانند سطح قند خون و همچنین میزان بیان فاکتور TNF α مورد بررسی قرار گرفت. همچنین اثرات ضد دردی و ضد توموری و ضد التهابی زهر زنبور انگیزه‌ای را برای بررسی اثر آن بر سندروم تخدمان پلی کیستیک ایجاد کرد. در مجموع هدف این مطالعه بررسی اثر زهر زنبور عسل بر درمان سندروم تخدمان پلی کیستیک از رابطه تأثیر بر میزان فاکتور بافتی TNF α در مدل رت نژاد ویستار بود.

محلول رنگی هماتوکسیلین مایر و اثوزین رنگ آمیزی شده و در نهایت به وسیله میکروسکوپ نوری مشاهده شدند.

جهت انجام بررسی کیفی ایمونو هیستوشیمی پس از ثبت نمونه های تخدمانی هر سه گروه در پارافرمالدھید به مدت ۱۲ ساعت، مراحل کار تا مرحله برش گیری مشابه با تهیه نمونه جهت بررسی های بافت شناسی انجام شد، با این تفاوت که لامهای مورد استفاده جهت ایمونو هیستوشیمی با پلی ال لایزین ۱/۰ درصد کوت شدند. پس از گذاشتن لامها در انکوباتور به مدت ۲۴ ساعت، به ترتیب پارافین زدایی با زایلین، آبدھی با الکل های نزولی و شستشو با آب و بافر PBS انجام شد. جهت جلوگیری از پخش شدن محلول های مورد استفاده، اطراف نمونه های بافتی مورد بررسی را قلم پارافین کشیده شده و پس از بلوکه کردن آنتی ژن های غیر اختصاصی سطح سلولی با سپس بافر بلوکه کننده BSA درصد ۱ آنتی بادی TNF- α (Abcam) با غلظت ۱:۵۰ با (در محلول بلوکه کننده) به مدت ۱ ساعت روی نمونه های بافتی ریخته شده و در دمای اتاق قرار داده شد. پس از شستشو با بافر PBS، به نمونه ها آنتی بادی ثانویه کونژوگه با FITC (Abcam) به نسبت ۱:۳۰ اضافه شده و به مدت ۴۵ دقیقه در دمای اتاق قرار داده شدند. در نهایت نمونه های بافتی با بافر PBS شستشو داده شده و میزان بیان TNF- α در هر سه گروه به وسیله میکروسکوپ فلوروسنت بررسی شد، تمامی آزمایش ها حداقل سه بار تکرار شدند.

تغییرات میزان قند خون با روش فتو متريک با دستگاه COBAS MIRA-S اندازه گيری شدند. پس از تأييد القاء سندروم، رتها به دو گروه تيمار، تيمار شده با زهر زنبور عسل و شاهد تقسيم شدند. رتهاي گروه تيمار به مدت ۱۰ روز متوالی میزان ۲/۰ ميلی گرم زهر زنبور عسل حل شده در بافر PBS را به صورت درون صفاقت درياافت كردند. جهت بررسی اثرات درمانی زهر زنبور عسل مقاييسه سطح قند خون، بررسی های هیستولوژیکی و ایمونو هیستوشیمی سطح TNF- α انجام شد.

در هر سه گروه تحت آزمایش (کنترل، تجربی و تجربی تيمار شده با زهر زنبور عسل) پس از جراحی، تخدمانها از لوله های پیچ خورده اوویداکت جدا شده و درون ظرف حاوی محلول بافر PBS قرار گرفتند. چربی های زائد با دقت و بدون آسیب به بافت تخدمان در زیر میکروسکوپ استریو جدا شده و پس از توزیع، جهت انجام بررسی های بافت شناسی مورد استفاده قرار گرفتند. پس از ثبت نمونه های تخدمانی در فیکساتیو بوئن به مدت ۲۴ ساعت، آب گیری آنها با محلول های الکل با درجات سعودی ۲۰ تا ۱۰۰ درصد هر کدام برای مدت ۴۵ دقیقه انجام شد. پس از شفاف سازی با تولوئن (۲ ساعت) قالب گیری با پارافین انجام شد. سپس نمونه ها با میکروتوم به قطر ۷ میکرومتر برش گیری و برش ها بر روی لامهای کوت شده با چسب هاپت قرار داده شدند. پس از قرار گیری لامها در انکوباتور به مدت ۲۴ ساعت، جهت انجام رنگ آمیزی، لامهای حاوی برش در تولوئن و الکل های با درجات نزولی قرار گرفتند و پس از شستشو با آب با

مقایسه فولیکولهای کیستیک نسبت به فولیکول آنترال طبیعی افزایش ضخامت لایه تک داخلی و کاهش ضخامت لایه گرانولوزا را نشان داد(تصویر۲).

در این بررسی مشخص شد که در گروه کنترل ضخامت لایه تکای فولیکول آنترال طبیعی است (۹۱ میکرومتر)، در صورتی که با القاء سندروم پلی کیستیک افزایش ضخامت این لایه دیده شد (۱۵۰ میکرومتر) که نسبت به گروه کنترل معنی دار بود($p<0.001$). از طرفی با تزریق زهر زنبور عسل در گروه تیمار، ضخامت لایه تکای فولیکولی کاهش یافت (۱۱۰ میکرومتر) که اختلاف آن با گروه کنترل معنی دار نبود(نمودار۲).

نشان داده شد که میانگین وزن تخدمان در گروه تجربی حدود ۲۲ میلی گرم بود که نسبت به گروه کنترل افزایش معنی داری را نشان داد($p<0.001$). این در حالی بود که میانگین وزن تخدمان در نمونه های تیمار تقریباً تا حد کنترل کاهش یافته است(۱۵/۵ میلی گرم)(نمودار۳).

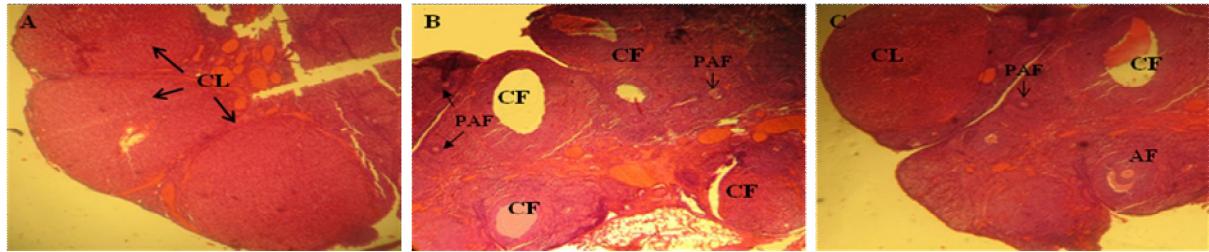
یافته های ایمنو هیستوشیمی به دست آمده از بررسی میزان TNF α حاکی از افزایش سطح این پروتئین در لایه تکا و گرانولوزای فولیکولهای آنترال در گروه پلی کیستیک و کاهش بیان این فاکتور در گروه تیمار بود(تصویر۳).

داده های جمع آوری شده با نرم افزار اکسل^(۱) و آزمون آماری آنالیز واریانس یک طرفه^(۲) تجزیه و تحلیل شدند.

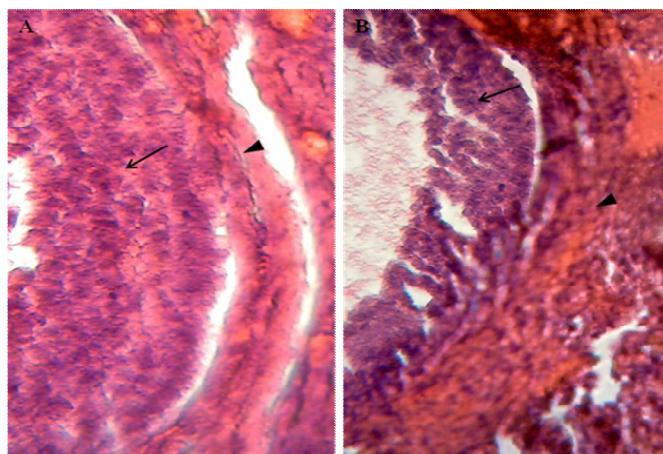
یافته ها

نتایج حاصل از آزمایش های قند خون مشخص نمود که در گروه کنترل و شم قند خون نرمال می باشد(به ترتیب ۱۳۸ و ۱۲۵/۵ میلی گرم درصد)، در حالی که با القاء سندروم پلی کیستیک میزان قند خون افزایش چشمگیری را نشان می داد(۲۵۶/۵ میلی گرم درصد($p<0.001$)), که یکی از نشانه های القاء سندروم به وسیله استرادیول والرات است. از طرفی در گروه تیمار شده با زهر زنبور عسل سطح قند خون تا حد طبیعی کاهش یافت. (۱۵۸ میلی گرم درصد) و اختلاف معنی داری با نمونه کنترل مشاهده نشد($p>0.05$)(نمودار۱).

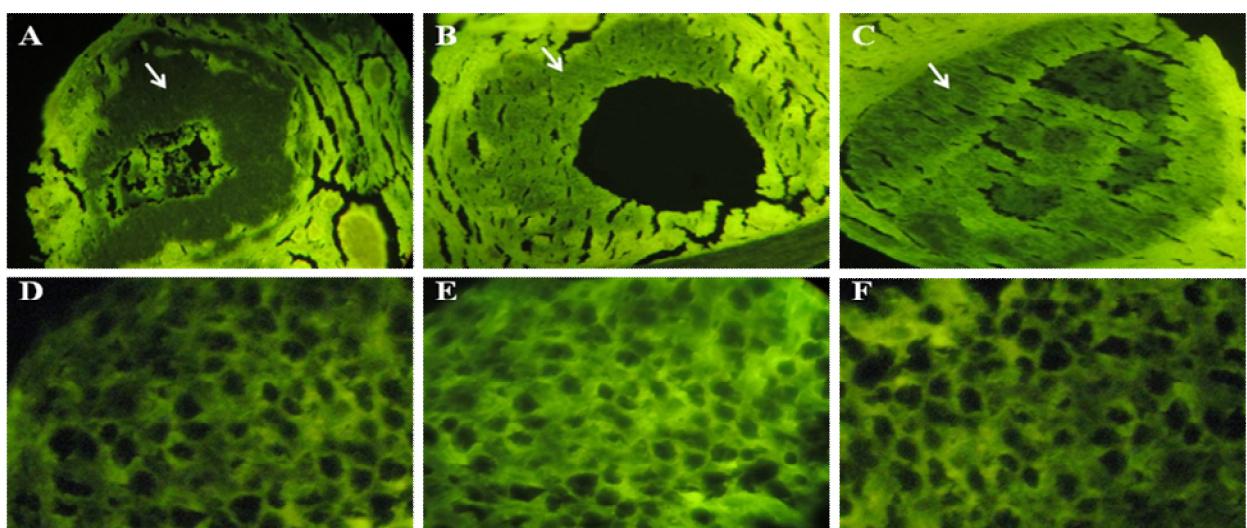
بررسی مورفولوژیکی بافت های تحت بررسی نشان داد که در نمونه کنترل و گروه شم که روغن کنجد را دریافت کرده بودند، فولیکولهای تخدمانی نرمال در مراحل مختلف رشد مشاهده شد. هم چنین تخدمان ها قادر کیست و بلکه حاوی مقدار زیادی جسم زرد بودند که نشانه تخمک گذاری است، این در حالی بود که در گروه القاء شده با استرادیول والرات کیست های تخدمانی و فولیکولهای ابتدایی فراوان و عدم وجود جسم زرد مشاهده شد. در نمونه های تحت درمان جسم زرد که نشانه تخمک گذاری است، مشاهده شد(تصویر۱).

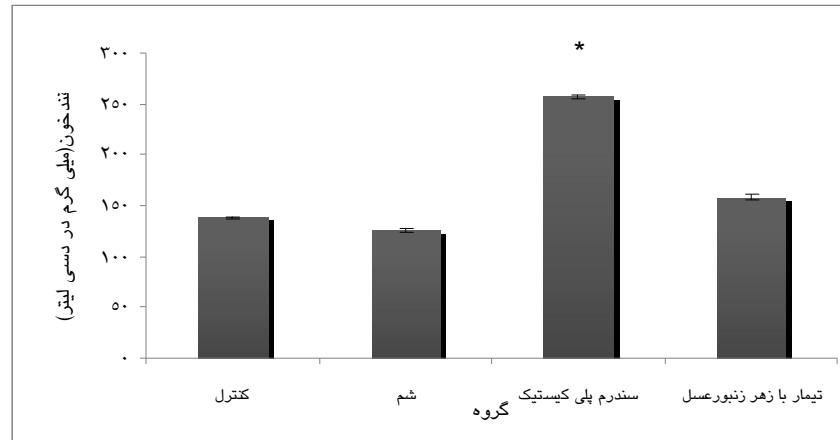
تصویر ۱: فتو میکرو گراف تخدمان سالم، پلی کیستیک و پلی کیستیک تحت تیمار با زهر زنیور عسل. A: تخدمان سالم مملو از جسم زرد. B: تخدمان پلی کیستیک حاوی فولیکولهای کیستی و تعداد زیادی فولیکولهای پری آنترال. C: تخدمان پلی کیستیک تیمار شده با زهر زنیور حاوی جسم زرد، فولیکولهای پری آنترال و فولیکولهای آنترال. تصاویر میانگین یک گروه بوده و هر آزمایش حداقل سه بار انجام شد.
PAF: preantral follicle . CL: Corpus Luteum . AF: antral follicle . CF: cystic follicle

تصویر ۲: مقایسه لایه دانه دار و غلاف فولیکولی در فولیکول پری آنترال سالم (A) و فولیکول پری آنترال کیستیک (B). نوک پیکان نشان دهنده غلاف فولیکولی و پیکانها نشان دهنده لایه دانه دار می باشند. میکروسکوب نوری ابژکتیو، رنگ آمیزی هماتوکسیلین و اوزین، بزرگنمایی ۱۰ و ۴۰ (۴۰)

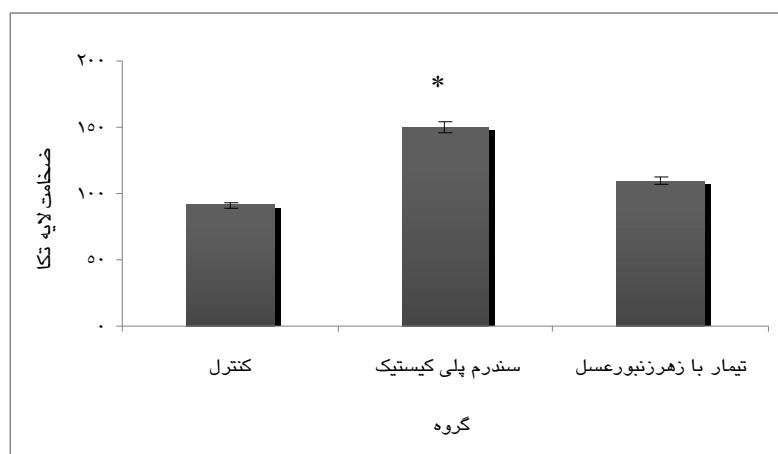

تصویر ۳: مقایسه سطح پروتئین TNF- α در لایه گرانولوزای فولیکول های آنترال گروه های کنترل، تجربی و تجربی تیمار شده با زهر زنیور عسل به روش ایمونو هیستو شیمی. فلاشها بیان TNF α را در سلول های لایه گرانولوزا نشان می دهد. افزایش بیان TNF α در نمونه بیمار و کاهش آن در نمونه تیمار شده مشهود است. (A: فولیکول پری آنترال نمونه سالم. B: فولیکول پری آنترال نمونه PCOS. C: فولیکول پری آنترال نمونه PCOS تیمار شده با HBV. D: سلول های لایه گرانولوزا. E: سلول های لایه گرانولوزا فولیکول پری آنترال نمونه PCOS تیمار شده با HBV. F: سلول های لایه گرانولوزا فولیکول پری آنترال نمونه سالم.)

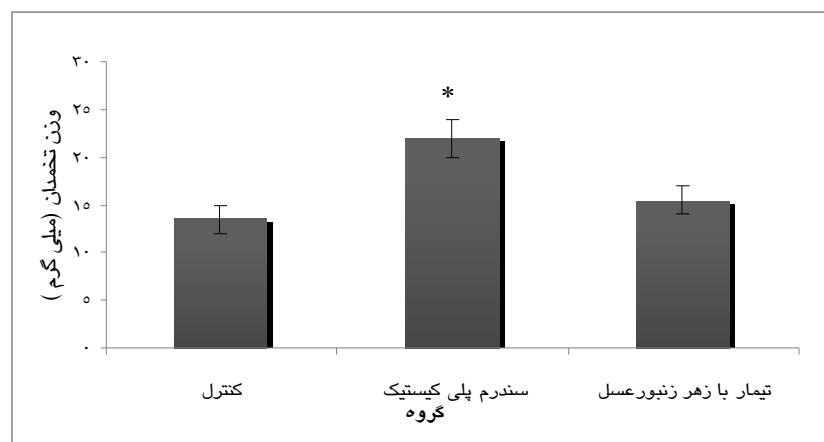
نمودار ۱: مقایسه میانگین قندخون در گروههای کنترل، شم، تجربی و تیمار شده با زهر زنبور عسل

* اختلاف معنی دار با گروه شم و کنترل ($P<0.001$)

نمودار ۲: مقایسه میانگین تغییرات ضخامت لایه تکای فولیکول های آنترال در گروههای کنترل، تجربی و تیمار شده با زهر زنبور عسل

* اختلاف معنی دار با گروه کنترل ($P<0.001$)

نمودار ۳: مقایسه تغییرات میانگین وزن تخدمان در گروههای کنترل، تجربی و تیمار شده با زهر زنبور عسل

* اختلاف معنی دار با گروه کنترل ($P<0.001$)

بحث

و افزایش ضخامت این لایه یک ویژگی ذاتی این سلول‌ها در سندروم تخدمان پلی کیستیک است^(۱۶). در این بررسی ضخامت این لایه در نمونه‌های بیمار تیمار شده با زهر زنبور عسل کاهش یافت. در بیماران سندروم پلیکیستیک تولید RAS^(۱) و فعال شدن مسیر NF-KB^(۲) باعث تولید TNF- α می‌شود که این فاکتور نکروتیک باعث القای فسفریلاسیون سرین و کاهش فعالیت رسپتورهای تیروزین کینازی می‌شود و در نتیجه انسولین نمی‌تواند به رسپتورهای تیروزین کینازی متصل شود و باعث افزایش مقاومت به انسولین می‌شود^(۲۲). علاوه بر این میزان بالای TNF- α باعث القای آپوپتوز در سلول‌های گرانولوزای فولیکول‌های آنترال، افزایش تعداد سلول‌های استرودئودوژنیک و پیشبرد سندروم تخدمان پلی کیستیک می‌شود^(۱۹).

در تحقیق حاضر بررسی ایمونوهویستوشیمی تخدمان‌های پلیکیستیک تیمار شده با سم زنبور کاهش قابل توجهی را در میزان TNF- α نشان داد که احتمالاً این فاکتور در ایجاد کیست‌ها و بیماری‌زایی سندروم تخدمان پلیکیستیک نقش مهمی دارد. در واقع ممکن است زهر زنبور عسل بتواند از طریق کاهش میزان TNF α به عنوان یک عامل در کاهش قند نیز عمل کند. همچنان تغییرات هیستولوژیک در تخدمان تیمار شده با زهر زنبور عسل پس از درمان مشاهده شد، نتایج به دست آمده تأیید می‌کنند که سم زنبور با

1-Reactive Oxygen Species (RAS)
2-Nuclear Factor - Kappa Beta (NF-KB)

سندرم تخدمان پلی کیستیک یک بیماری پیچیده‌ی هورمونی با اختلالات آندوکرینی- تولید مثانی است که با عدم تخمک‌گذاری، قاعدگی نامنظم، پرموبی و نازایی همراه است. در این سندروم تعدادی کیست کوچک در تخدمان باعث ایجاد اختلالاتی می‌شود که هیپوتالاموس، پوست، غدد فوق کلیه و پانکراس را هم درگیر می‌کند^(۱۸). زهر زنبور عسل علاوه بر آنزیم‌ها و فاکتورهای مغذی، غذی از سایتوکین‌ها می‌باشد^(۱۹) و امروزه به خوبی مشخص شده است که سایتوکین‌ها به وسیله تخدمان تولید می‌شوند و به وسیله مکانیسم‌های پاراکرین و اتوکرین عملکرد گناهک‌تر و پیشگیرانه را درجهت تقویت یا تضعیف فعالیت آنها تعديل می‌نمایند^(۲۰). فاکتور نکروز کننده توموری آلفا یکی از این سایتوکاین‌های التهابی است که به وسیله انواع سلول‌ها نظیر سلول‌های لنفاوی، سلول‌های ماست سل، سلول‌های اندوتیال، میوسیت‌های قلبی، بافت چربی، فیبروبلاست‌ها و بافت‌های عصبی تولید می‌شود^(۲۱). هدف این مطالعه بررسی اثر زهر زنبور عسل بر درمان سندروم تخدمان پلیکیستیک از رابطه تأثیر بر میزان فاکتور بافتی TNF α در مدل رت نژاد ویستار بود.

نتایج این مطالعه افزایش میزان قند خون را در نمونه‌های بیمار و کاهش میزان آن را حدوداً تا حد طبیعی در نمونه‌های بیمار تحت درمان با زهر زنبور عسل نشان داد. اختلال در بیوستتر سلول‌های لایه تکا

تخدمکگذاری و تولید جسم زرد سبب بهبود هیستولوژیک تخدمان‌های پلی کیستیک و سوق آن به سمت تخدمان‌های سالم و فعال می‌شود. بنابرین امید است بتوان با انجام مطالعات بیشتر و با استفاده از طب مکمل زنبوردرمانی به درمان تخدمان پلی کیستیک و بدین وسیله درمان ناباروری کمک نمود.

تقدیر و تشکر

این مطالعه حاصل پایان نامه کارشناسی ارشد زیست‌شناسی علوم جانوری بود که با حمایت مالی دانشکده علوم زیستی دانشگاه خوارزمی انجام شد.

افزایش میزان لیپولیز و کاهش هایپتروفی سبب کاهش در تعداد کیست‌ها و قطر لایه غلاف فولیکولی و افزایش اوولاسیون در موش‌های نژاد ویستار مبتلا به سندروم تخدمان پلی کیستیک می‌شود(۲۳). علی و همکاران(۲۰۰۲) اثر زهر زنبور عسل را بر تکوین فولیکولی در رت بالغ بررسی نمودند. یافته‌های این تحقیق نشان داد که بر اثر تیمار زهر زنبور تعداد فولیکول‌های بدوى و همچنین بالغ در تخدمان رت افزایش می‌یابد(۲۴). مطالعه‌ی دیگری که به وسیله همین محققین در سال ۲۰۰۰ انجام گرفت، اثر زهر زنبور عسل بر بهبود علایم سندروم تخدمان پلی کیستیک، ۵۰ بیمار بررسی شد. در بررسی آنها بیمارانی که زهر زنبور عسل را دریافت کرده بودند کاهش معنی‌دار سطح هورمون لوتئینی، آنдрوسنتدیون و تستوسترون را نشان دادند. همچنین اوولاسیون در ۷۵ درصد از آنها القاء شده و بارداری در ۵۰ درصد بیماران روی داد(۲۵). نتایج حاصل از بررسی حاضر نیز نتایج به دست آمده از مطالعات گذشته را تأیید نمود و نشان داد که زهر زنبور عسل اثرات سندروم تخدمان پلی کیستیک بر روی تخدمان نظیر افزایش قطر تکا، افزایش وزن تخدمان و افزایش سطح TNF- α را در بافت تخدمانی کاهش می‌دهد.

نتیجه‌گیری

نتایج به دست آمده از بررسی حاضر نشان داد که زهر زنبور عسل دارای اثرات مهاری بر میزان TNF- α در تخدمان بوده و با کاهش میزان این فاکتور سبب کاهش غلاف فولیکولی شده و همچنین با اعمال

REFERENCES

- 1.Reaci A, Gambineri A, Pasquali R. The role of low-grade inflammation in the polycystic ovary syndrome. *Molecular and Cellular Endocrinology* 2011; 335: 30–41.
- 2.Sathyapalan T, Atkin L. Mediators of inflammation in polycystic ovary syndrome in relation to adiposity. *Mediators of Inflammation* 2010; 758656: 5.
- 3.Pham Duy L, Prabhat Kumar M, Seung Yang H, Seong-Gu H. Study of the molecular mechanism of anti-inflammatory activity of bee venom in lipopolysaccharide stimulated RAW 264.7 macrophages. *Tropical Journal of Pharmaceutical Research* 2010; 9(1):19-26.
- 4.Danni S, Michael K, Dyck M, Richard R, Uwiera R, Jim C et al. A Unique rodent model of cardiometabolic risk associated with the metabolic syndrome and polycystic ovary syndrome. *Endocrinology* 2009; 150(9): 4425-36.
- 5.Benson S, Janssen O, Hahn S, Tan S, Dietz T, Mann K, Et al. Obesity, depression, and chronic low-grade inflammation in women with polycystic ovary syndrome. *Brain Behavior and Immunity* 2008; 22: 177–84.
- 6.Hye M, Hwa L, Myung S, Dong J, Ho S, Min J, et al. JNK pathway is involved in the inhibition of inflammatory target gene expression and NF-kappa activation by melting. *Journal of Inflammation*, 2008; 5:7.
- 7.McGrath K, McRobb L, Heather A. Androgen therapy and atherosclerotic cardiovascular disease. *Vascular Health and Risk Management* 2008; 4(1): 11–21.
- 8.Norata G, Tibolla G, Seccomandi P, Poletti A, Catapano A. Dihydrotestosterone decreases tumor necrosis factor- α and lipopolysaccharide-induced inflammatory response in human endothelial cells. *J Clin Endocrinol Metab* 2006; 91(2), 546–54.
- 9.Son D, Lee J, Lee Y, Song H, Lee C, Hong J. Therapeutic application of anti-arthritis, pain-releasing, and anti-cancer effects of bee venom and its constituent compounds. *Pharmacology & Therapeutics* 2007; 115: 246–70.
- 10.Chang A. Reproductive phenotype in polycystic ovary syndrome. *Nature clinical practice. Endocrine & Metabolism* 2007; 3(10): 597- 68.
- 11.Spanos N, Tziomalos K, Macut D, Koiou E, Kandaraki EA, Delkos D, et al. Obes facts. adipokines, insulin resistance and hyperandrogenemia in obese patients with polycystic ovary syndrome. *Cross-Sectional Correlations and the Effects of Weight Loss* 2012; 5(4): 495-504.
- 12.Shimizu T, Kawahara M, Abe Y, Yokoo M, Sasada H, Sato E. Follicular microvasculature and antigenic factors in the ovaries of domestic animals. *Reproduction and Development*. 2003; 49(3): 181-92.
- 13.Dong jug sonja wong L, Young he leech sue S, Chong Kill L. Therapeutic application of anti-arthritis,pain-releasing, and anti-cancer effects of bee venom and its constituent compounds. *Pharmacology & Therapeutics* 2007; 115: 227–46.
14. Manners L, Colander S, Holman A, Seleskovic Z, Listing T, Lon M, et al. A new rat model exhibiting both ovarian and metabolic characteristics of polycystic ovary syndrome. *Endocrinology* 2007; 148(8): 3781-91.
- 15.Helena S, Deepak N, Anurupa M. Exposure of adult rats to estradiol valerate induces ovarian cyst with early senescence of follicles. *Molecular and Cellular Endocrinology* 2007; 272: 22–37.
- 16.Baravalle C, Salvetti N, Mira G, Pezzone N, Ortega H. Microscopic characterization of follicular structure in letrosole-induced poly cystic ovarian syndrome in the rat. *Archives Of Medical Research* 2006; 37: 830-9.
- 17.Gonzalez F, Rote N, Minium J, Kirwan J. Increased activation of nuclear factor _b triggers inflammation and insulin resistance in polycystic ovary syndrome. *J Clin Endocrinol Metab* 2006; 91(4): 1508–12.
- 18.Diamanti-Kandarakis E, Piperi C, Argyrakopoulou G, Spina J, Papanastasiou L, Bergiele A, et al. Polycystic Ovary Syndrome: The influence of environmental and genetic factors. *HORMONES* 2006; 5(1): 17-34.
- 19.Panidis D, Kita M, Katsikis I, Karkanaki A, Karayannis V, Roussou D. Mechanisms of infertility in polycystic ovary syndrome. *Aristotle University Medical Journal* 2006; 33(2): 67-77.
- 20.Kelly C, Lyall H, Petrie J, Gould G, Connell J, Sattar N. Low Grade Chronic Inflammation in Women with Polycystic Ovarian Syndrome. *J Clin Endocrinol Metab* 2001; 86(6): 2453–5.
- 21.Norata G, Tibolla G, Seccomandi P, Poletti A, Catapano A. Dihydrotestosterone decreases tumor necrosis factor- α and lipopolysaccharide-induced inflammatory response in human endothelial cells. *J Clin Endocrinol Metab* 2006; 91(2): 546–54.

- 22.Spaczynski R, Arici A, Duleba A. Tumor Necrosis Factor-a Stimulates Proliferation of Rat Ovarian Theca-Interstitial Cells. *Biology of Reproduction* 1999; 61: 993–8.
- 23.Ali AFM, Mostafa M, Gaafar A, El-shayeb S, El-bashir Z. Comparative study between bee venom and gonadotropine for follicular development of immature rats. *Fertility and Sterility* 2003; 80: 259.
- 24.Ali AFM, Mostafa M, Gaafar A, El-shayeb S, El-bashir Z. Bee venom promotes in vivo follicular development of immature rats. *Fertility and Sterility* 2003; 80: 264-5.
- 25.Ali AFM, Fateen B, Ezzet A, Badawy H, Ramadan A, El-tobge A. Laparoscopic introvarian injection of bee venom in treatment of poly cystic ovarian disease: a new modality. *Obstetrics & Gynecology* 2000; 95: 252.

Effect of Bumble Bee Venom in the Treatment of Polycystic Ovary Syndrome, the Relationship Between Tissue Factor Affecting the Level of TNF α in the Wistar Rat Model

Nabiuni M¹, Nasri S², Poyanmanesh F^{2*}, Nazari Z¹

¹Department of Biology, Kharazmi University, Tehran, Iran, ²Department of biology, Payamnoor University, Tehran, Iran.

Received: 07 Jul 2012 Accepted: 05 Sep 2012

Abstract

Background & aim: Polycystic ovary syndrome (PCOS) is an endocrine failure leading to anovulation. TNF α is an effective factor in the regulation of normal functioning of the ovaries. High levels of TNF α causes PCOS further. In this study, the effects of bumble bee venom (HBV) on TNF α and other symptoms of ovarian PCOS were studied.

Methods: In this experimental study, 60 female Wistar rats were divided into three groups: control, sham and experimental groups. The experimental group was injected with estradiol valerate-induced PCOS direction. Induced rats (PCOS) were divided into two groups and treated with HBV. The treatment Group received 0.2mg of HBV for 10 consecutive days. Serum and ovarian tissue was collected from each of the four groups to compare the histological and changes in blood sugar levels.

Results: A significant increase in ovarian PCOS weight was observed in the control group, whereas in the treated group with HBV rate fell (15.5 mg). Glucose levels in PCOS was 256.5, the control group 138, and the treatment group 158. Thickness of the theca layer of antral follicles in the treated group compared with PCOS showed a significant decrease (110 μ m and 150 μ m respectively). Immunohistochemical results showed increased TNF α factor in PCOS group than in the control group, whereas these levels in samples treated with HBV Reduced.

Conclusion: The results of this study revealed that the beneficial effects of HBV in PCOS may be due to the inhibitory effect on factor TNF α .

Key words: Polycystic ovary syndrome, Bumble bee venom, Tumor necrosis factor, Immunohistochemistry

*Corresponding Author: Poyanmanesh F, Department of biology, Faculty of agriculture and Basic Science, Payamnoor University, Tehran, Iran.

Email:poyan_8311@yahoo.com